

Pytania prejudycjalne

Przedstawione zostają następujące pytania dotyczące wykładni art. 1 ust. 1 lit. a), art. 2 pkt 4, art. 21 ust. 1 i art. 46 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 ⁽¹⁾:

- 1) Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 82, 87, 89, 90 Código Civil (kodeksu cywilnego, Hiszpania) stanowi orzeczenie o rozwodzie w rozumieniu rozporządzenia Bruksela IIa?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy rozwiązanie małżeństwa na podstawie art. 82, 87, 89, 90 Código Civil (kodeksu cywilnego) należy traktować zgodnie z dyspozycją art. 46 rozporządzenia Bruksela IIa dotyczącego dokumentów urzędowych oraz porozumień?

⁽¹⁾ „Rozporządzenie Bruksela IIa” (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 5 maja 2022 r. – ZL, KU, KM / Provident
Polska S.A.**

(Sprawa C-321/22)

(2022/C 318/37)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ZL, KU, KM

Strona pozwana: Provident Polska S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) czy art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na uznanie za nieuczciwy warunek umowy postanowienia, które przyznaje przedsiębiorcy opłatę lub prowizję w kwocie rażąco wysokiej w stosunku do oferowanej przez niego usługi?
- 2) czy art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG oraz zasadę skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego lub wykładni sądowej tych przepisów krajowych, zgodnie z którymi niezbędnym wymogiem uwzględnienia powództwa konsumenta przeciwko przedsiębiorcy o ustalenie nieważności lub bezskuteczności umowy albo jej części zawierającej nieuczciwe warunki umowne jest posiadanie przez konsumenta interesu prawnego?
- 3) czy art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG oraz zasady skuteczności, proporcjonalności i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one na uznanie, że umowa pożyczki, której jedyny warunek umowy przewidujący sposób spłaty pożyczki został uznany za nieuczciwy warunek umowy, nie może obowiązywać po wyłączeniu z niej tego warunku i wobec tego jest nieważna?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla m.st.
Warszawy w Warszawie (Polska) w dniu 13 maja 2022 r. – Z. sp. z o.o. / A. S.A.**

(Sprawa C-326/22)

(2022/C 318/38)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie